

էս ջինջ աղբոսն է՝ ուրախ, քչքչոն,
Վարդերի միջով ձորն՝ ի վար կ'երթայ.
—Ա՛խ, էս իմ եարն է՝ սիրոն, քչքչոն,
Ուրիշ տղի հետ պսակի կ'երթայ...

—Դուն պսակ կ'երթաս բու նոր եարի հետ,
Բարով վայելես, իմ աղիզ քուր ջան.
Ես էլ եար ունիմ հեռո՛ւ տեղերում,
Նոր սիրուս հիմի, զուքուիմ, տես կ'երթամ:

Սև ձիւ կը նստիմ ու սև գիշերին,
Ասպապս կապած՝ կ'երթամ եարիս բով.
Իմ սէրս հիմի մէջ քօլին-չօլին
Ինձի կ'ըսպասէ սիրտը կարօտով:

Ձան, փոթարանքն է իմ աղիզ հարսը,
Վիշապ-բամին *) է եարքս աննման.
Կ'երթամ սիրուելու, սիրելու էնոր,
Ու տաք գրկի մէջ մեռնելո՛ւ կ'երթամ...

էս իմ բարդիքն են, անո՛ւշ կը խշշան,
Ու ձէնը կ'երթայ հեռո՛ւ շատ հեռո՛ւ.
Ա՛խ, շատ կը լսես էս ձէնը, մէր ջան,
Բայց բախդ ձէնը էլ չես լսելու...

Կ'ընկնիմ չօլի մէջ՝ հեռո՛ւ, անդիւրման,
Սւազների մէջ, բարկ արեւի տակ.
Ա՛խ, ձիւ կը փորէ ինձի գերեզման
Ու բուն կը մտնիմ դարդիս հետ մէնակ...

Ա.Ի. ԻՍՍ.ՀԱԿԵԱՆ

*) Վիշապ-բամին = ուրաղան: